

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 2 om en ny affattelse af § 2, og § 2 i den nye affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af lovforslag nr. L 41: Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Ændring af reglerne i § 58 om høreapparater).

Af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl.
(Fremsat 30/10 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Karen Jespersen):

Lovforslaget, som vi skal behandle, har det fornuftige og sympatiske formål at nedbringe ventetiderne på de audiologiske afdelinger i landets amter, og det vil jo sige nedbringe ventetiderne for de mennesker, der skal have et høreapparat. Det er ganske rigtigt, at det ser ud til, at der i hvert fald i dele af landet er lang og uacceptabelt lang ventetid for de mennesker, der skal have et høreapparat.

Lovforslaget kommer så med det forslag, at kommunerne skal have mulighed for at yde støtte til høreapparater, der enten anskaffes som nu på en audiologisk sygehusafdeling eller hos en privatpraktiserende audiolog, når det er godtgjort, at ansøgeren har brug for sådan et høreapparat. Ideen er så, at en privatpraktiserende audiolog anviser et høreapparat, som derefter kan udleveres fra en privat høreklinik.

Hvis en sådan ordning blev indført, ville der være tale om en ordning, der ville være væsentlig forskellig fra den nuværende. I dag er bevil-

lingskompetencen henlagt til sygehusenes audiologiske afdelinger, og det er jo personalet på de afdelinger, der både vurderer behovet for høreapparatet og udleverer høreapparatet.

Formålet med forslaget er, som jeg sagde, godt og vigtigt, men problemet er, at det forslag, der så konkret bliver foreslået i lovforslaget, kan betyde, at den gode, velfungerende ordning, vi har i dag, bliver undergravet og forringet. Vi kan risikere, at vi i virkeligheden kommer til at skabe en række nye problemer i et forsøg på at løse de problemer, vi allerede har.

Forslaget har tidligere været drøftet blandt andet i Socialministeriets udvalg om handicap-kompenserende ydelser, og her blev det afvist af alle de parter, der deltog i udvalget, og det er således også blevet afvist af brugerne i Foreningen til Bedre Hørelse, netop med den begrundelse, jeg lige selv har givet: at det kan betyde, at et overordentlig velfungerende og velrenommeret system vil blive om ikke ødelagt så i hvert fald forringet.

Men da det, som jeg også har sagt, er rigtigt, at der er problemer, har det betydet, at sundhedsministeren har nedsat et udvalg, der netop skal se på, hvor lange ventelisterne er, hvad årsagerne er til ventelisterne, om der ligger et problem i kompetencefordelingen mellem kommunerne og amterne, sådan som den er i dag, og på hvilke måder vi kan løse problemerne, og herunder også se på, hvordan de privatpraktiserende audiologer kan inddrages.

Jeg synes, det er rigtigt, at man har sådan et udvalg, som ser samlet på problemet. Jeg håber, det bliver et udvalg, der kommer til at arbejde hurtigt, men jeg mener under alle omstændigheder, at vi skal vente med eventuelle regelændringer, indtil det udvalg er blevet færdig med sit arbejde, og derfor afviser jeg forslaget.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke(FP):

Nu kan man jo vente og vente og vente og nedsætte det ene udvalg efter det andet til at se på problemstillingen.

Det, det handler om, er, at der ganske enkelt er så mange på venteliste, at det er helt urimeligt. Det vil derfor være hensigtsmæssigt, at man gør et aktivt forsøg på at fjerne de ventelister, og det vil man kunne gøre med dette forslag.

Forslaget vil jo slet ikke ødelægge den eksisterende gode, velfungerende ordning, og når brugerne har den opfattelse, at denne er den bedste, så vil det være sådan, at lige så snart

ventelisterne er væk, går man tilbage til den eksisterende ordning. Og derfor mener jeg ikke, at ministerens argumenter holder på det her punkt.

Det her er et godt og konkret forslag i situationen her og nu, og det kan lige så godt vedtages nu, som det kan vedtages efter, at udvalget er færdig med at sidde og kigge på det.

Inger Bierbaum (S):

I dette lovforslag foreslås det, at privatpraktiserende audiologer skal have mulighed for at anvise og udlevere høreapparater fra private høreklinikker. Formålet er at løse det venteliste-problem, som er opstået på nogle sygehuse på de audiologiske afdelinger.

I Socialdemokratiet mener vi, at det er uacceptabelt med så lange ventetider, som der er i nogle amter, og som jo skyldes, at der har været en meget stor tilgang af patienter på området, samt for nogle amters vedkommende en mangel på audiologer. Vi er enige i, at der skal gøres en indsats.

På baggrund af alle de organisationer, der står bag rapporten om hjælpemidler, har sundhedsministeren – hvilket også socialministeren har været inde på – netop taget initiativ til at nedsætte et udvalg, som skal undersøge mulighederne for at forbedre behandlingstilbudene for hørehæmmede. Og der skal bl.a. ses på problemerne om ventetiderne og på kompetencefordelingen mellem amter og kommuner; derudover skal man undersøge problematikken om brugen af privatpraktiserende audiologer.

Brugerorganisationerne bakker det grundige udvalgsarbejde op, som netop skal ligge til grund for en indsats, og de samme brugerorganisationer har også drøftet det forslag, som Fremskridtspartiet nu stiller, og de har afvist det.

I Socialdemokratiet vil vi derfor afvente et resultat af udvalgsarbejdet, som vi håber går hurtigt; men vi skal altså sikre, at et eventuelt indgreb sker på et økonomisk forsvarligt og videnmæssigt godt grundlag. Derfor støtter vi ikke forslaget.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg synes, det er tilfredsstillende, at fru Inger Bierbaum har den holdning, at det er helt uacceptabelt med de ventelister, der er. Men hvorfor vil Socialdemokratiet så være med til, at man nedsætter et udvalg, der skal undersøge proble-

met og holde det ene møde efter det andet og på et tidspunkt komme frem til en eller anden konklusion, som så skal op til diskussion i Folketinget. Hvorfor trække sagen i langdrag?

Ville det ikke være hensigtsmæssigt, at man vedtog det her forslag nu og fik ventelisterne væk? Hvis man så mente, det var så forfærdeligt, så kunne man gå tilbage til den eksisterende lovgivning, når ventelisterne var væk. Det var dog en mulighed.

Og lad mig så om brugergruppernes afvisning af ideen sige, at det jo er sådan, at der ikke står noget i forslaget om, at man bliver tvunget til at gå til en privat audiolog. Det står der ikke noget om. Det er jo helt frivilligt, om man vil det, eller om man vil stå på venteliste i et år, inden man kan komme ind og blive undersøgt. Det er helt frivilligt, og Socialdemokratiet kan vel ikke have noget imod frivillighed.

(Kort bemærkning).

Inger Bierbaum (S):

Vi har intet imod frivillighed, men der er én ting, som hr. Tom Behnke overhovedet ikke kommer ind på: Hvis forslaget skulle gennemføres, så skulle kommunerne betale for disse høreapparater, som blev udleveret fra audiologerne og fra private høreklinikker. Og kommunerne har ingen chance for at vurdere, om det er det rette apparat, og om det er til den rette pris.

Det er jo sådan i dag, at amterne og kommunerne i fællesskab har nedsat et høreudvalg, et høreråd, som prøver at kigge på, hvordan priserne er på disse her områder. Og derfor kan amter og kommuner lave prisaftaler. Kommunerne har ingen ekspertise på dette område, og derfor er det vigtigt at få det ordentligt undersøgt.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Fremskridtspartiet har ikke noget imod, at man undersøger dette her ganske grundigt og nøje. Det, vi har noget imod, er, at der er nogle patienter, der sidder og venter, mens man undersøger disse ting. Det er det, der er problemet.

Argumentet fra fru Inger Bierbaum om, at kommunerne jo skal betale, og at Fremskridtspartiet helt har overset dette, holder ikke, for det skal de da også i dag. Forskellen er bare, at i dag foregår det med 6 eller 12 måneders forskydning, fordi der er ventelister, men i den sidste ende bliver det jo alligevel kommunerne. Så det argument holder ikke.

Og argumentet om, at de private audiologer skulle være væsentlig ringere end de offentlige, forstår jeg simpelt hen ikke. Og jeg tror heller ikke på, at det var det, fru Inger Bierbaum egentlig mente. Så argumenterne er der ikke.

Lad os få dette her forslag vedtaget så hurtigt som muligt og få ventelisterne væk. Og så kan fru Inger Bierbaum og regeringen i øvrigt ned-sætte alle de udvalg, de vil, men patienterne må komme i første række. I første omgang må det være vigtigt, at vi får sørget for, at ventelisterne kommer væk, og det er dette forslag alt andet lige et meget effektivt værktøj til.

Lars Løkke Rasmussen (V):

Forslaget har jo sit udspring i det faktum, at der også på dette område er ventelister i det offentlige sygehusvæsen, og i det faktum, at en uhen-sigtsmæssig indretning af det offentlige sygehusvæsen skaber ventelister, der medfører problemer, ikke for brugerorganisationerne, men for brugerne, for mennesker af kød og blod, med tab af livskvalitet til følge.

Forslaget fra Fremskridtspartiet om at ind-charge de privatpraktiserende audiologer i tilde-lingen af høreapparater, for på den måde dels at nedbringe ventetiderne i det offentlige sygehusvæsen, dels at skabe den konkurrencesituation, der gør, at det offentlige sygehusvæsen har et incitament til at nedbringe ventelisterne og på den måde fastholde, at brugerne vælger det offentlige sygehusvæsen, er derfor et forslag, som vi i Venstre ser på med stor positivitet.

Jeg skal derfor blot indskrænke mig til at sige, at vi synes, det umiddelbart ser fornuftigt ud. Vi er indstillet på at fremme forslaget, men vi vil naturligvis i det udvalgsarbejde, der nu skal finde sted, også granske detaljerne og de praktiske problemer, der kunne være ved at føre det ud i livet.

Så vil jeg bare helt afslutningsvis sige til socialministeren, at jeg da er glad for – sådan forstod jeg socialministeren også i denne sag – at kunne notere stor positivitet. Socialministeren er altid positiv over for tiltag, der går ud på at fremme enkeltindviders muligheder, men det kniber tit og ofte med handling, og hvis der skal handles, så er det tit og ofte sådan, at der skal søsættes det ene udvalgsarbejde efter det andet, før det bliver til noget.

Jeg skal blot erindre om den diskussion, vi havde i sidste folketingssamling omkring et større, friere forbrugsvalg på hele hjælpemiddelområdet, hvor vi jo også var i salen i flere

omgange, og hvor der jo de første to-tre gange var stor positivitet, men ikke noget indhold, og hvor indholdet først kom på bordet, da et flertal uden om regeringen begyndte at handle. Og jeg kunne forestille mig, at vi ville se det samme ske i denne sag.

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg synes, der er grund til at sige tak til Fremskridtspartiet, fordi man har fremsat dette forslag.

Det er naturligvis fuldstændig uacceptabelt, at mennesker med høreproblemer skal vente 18 måneder i det offentlige system. Og det er ufatteligt, at de ansvarlige amtskommuner ikke gør noget ved dette. Men jeg er sikker på, at det ikke berører en stor klasse, der råber meget op, og som nemt kan komme i fjernsynet, og det kunne måske være en af grundene.

Der har været rejst tvivl om disse private audiologers kompetence, om jeg så må sige. Nu er det jo da sådan, at disse audiologer er autoriserede, så deres kvalifikationer kan der bestemt ikke sættes spørgsmålstegn ved.

Jeg synes, det er et positivt forslag, men jeg skal da ikke i dag afvise, at der kan være nogle enkelte problemer, som vi skal kigge på i udvalget, inden vi skrider til handling på området.

Ministeren henviser til, at der er nedsat et udvalg, og det er jo vældig godt at få undersøgt tingene; men et udvalg er jo ofte en art syltekrukke, så der går enormt lang tid. Jeg vil gerne have ministerens svar på, hvornår man afventer et resultat af det udvalgsarbejde, ministeren henviser til, for det tror jeg er meget vigtigt i forbindelse med den behandling, Socialudvalget nu skal i gang med. Jeg tror ikke, der er særlig stor tålmodighed, i hvert fald ikke hos en række af partierne.

Villy Søvnal (SF):

Fra SF's side deler vi helt den opfattelse, der er givet udtryk for af ordførerne, nemlig at det er helt uacceptabelt, at der på et så forholdsvis ukompliceret område er lange ventelister, der er med til at gøre folks dagligdag mere besværlig, end den i øvrigt behøvede at være. Ventetider på op til 18 måneder er ganske enkelt uacceptabelt, og derfor vil jeg godt spørge socialministeren, om socialministeren vil garantere, at det udvalgsarbejde, der er sat i gang i Sundhedsministeriet, bliver hurtigt afsluttet og ikke bliver en syltekrukke.

Til gengæld synes jeg nok, at den hurtigste vej til at sikre en bedre betjening med høreapparater er at bringe det nuværende system op i et højere gear, så det kan fungere. Men jeg vil også sige, at kan det ikke lade sig gøre meget hurtigt, er det klart, at for SF er det afgørende, at problemet bliver løst. Jeg vil derfor med stor interesse lytte til socialministerens svar på spørgsmålet, om det kan lade sig gøre meget hurtigt.

Så skal jeg i øvrigt signalere, at i udvalgsarbejdet vil SF være positivt optaget af, hvordan ventelisterne hurtigt kan nedbringes.

Bjørn Elmquist (RV):

Der er i hvert fald det rigtige og det gode i forslaget, at det bringer spørgsmålet om ventelister på andre områder end dem, vi normalt drøfter, til diskussion.

Vi har lige haft en række finanslovforhandlinger her i efteråret, og jeg skal ikke stå her og referere fra dem. Men offentligheden har kunnet se, at det, som især har været på dagsordenen, når vi drøftede ventelister, var af en helt anden karakter. Det var hjertepatienter, og det var hoftepatienter og knæledsoperationer, hvorimod der ikke var megen interesse – om overhovedet nogen – fra de skiftende partier, som har deltaget i disse finanslovforhandlinger, for dette emne. Men nu kommer det op, og tak for det, tillykke med det, kan man sige.

Det Radikale Venstre er helt på linje med det, socialministeren har sagt heroppe fra talerstolen. Vi vil gerne fastholde princippet »bedst og billigst«. Det er offentlige midler, der skal anvendes, og jeg synes, vi mangler dokumentation fra forslagsstillerne for, at dette forslag er både det bedste og det billigste. Jeg har hørt en række påstande, men jeg har ikke set dokumentation for det, og derfor har vi i Det Radikale Venstre det overordnede krav, at den eventuelle nyordning, vi skal have, og som socialministeren har stillet i udsigt, i hvert fald opfylder de betingelser. Når det er sket – og meget gerne ved et hurtigt udvalgsarbejde, som tidligere ordførere har været inde på – kører vi videre.

Vi udelukker ikke, at nogle af de ting, der er nævnt her, også kan bruges, men vi garanterer heller ikke noget på forhånd.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke(FP):

Hr. Bjørn Elmquist tvivler på, at løsningen er den bedste og den billigste. Det vil altså sige, at Det Radikale Venstre tvivler på, at de privat-

ansatte audiologer, der har præcis den samme uddannelse som de offentligt ansatte og som endda er autoriserede på området, skulle være dårligere end de offentlige. Hvordan begrundes man den mistanke? Hvordan kan man overhovedet sige fra Folketingets talerstol, at af to personer, der har præcis samme uddannelse, er den privatansatte uvægerlig dårligere efter Det Radikale Venstres opfattelse? Det er jo det, der må ligge i den tvivl, hr. Bjørn Elmquist lægger for dagen, at de privatansatte er dårligere, men den holder ikke en meter.

Med hensyn til økonomien er det muligt, at det bliver en lille smule dyrere – det har vi ikke undersøgt til bunds – men når der er ventelister på 18 måneder, er vi villige til at finde de penge, hvis det er det, det handler om. Vi tror ikke, det bliver dyrere, men skulle det blive en anelse dyrere, er vi også klar til at betale af hensyn til de hørehæmmede, der ellers skal gå og vente i 18 måneder.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg er da glad for, at hr. Tom Behnke i den sidste del af sit indlæg afslørede, at han faktisk havde hørt, hvad jeg sagde, for det var ikke til at høre det i starten. Jeg sagde »bedst og billigst«, det er helt korrekt, og så vil jeg da gerne notere – også af historiske hensyn – at nu har vi hørt Fremskridtspartiet melde sig i den lange række af partier, vi har mødt under finanslovforhandlingerne, som er parat til at bruge flere penge, og som siger: Vi skal vi nok finde en måde, vi kan få pengene ind på. Velkommen i rækken!

Bruno Jerup (EL):

Enhedslisten vil selvfølgelig godt melde sig i rækken af partier, der finder det fuldstændig uacceptabelt med lange ventelister og ventetider til folk, der skal have høreapparater. 18 måneder er helt klart alt for lang tid.

Men det, der er problemet i denne sammenhæng, er, om det system, vi har nu, er det bedste system, og jeg mener ikke, man kan sige, om det forslag, der ligger her, vil give det bedste system, eller om det alene er et spørgsmål om at skaffe arbejde til nogle private audiologer. Det kan selvfølgelig være, det er det, der er det ædle formål, og ikke at sikre det bedste system. I hvert fald må vi tro på eller gå ud fra, at når brugerne og brugernes organisationer foretrækker det nuværende system, må formålet eller hensigten være at prøve at udbygge det, så der

rent faktisk ikke bliver ventelister for folk, som skal have høreapparater.

Det hele er lidt uklart, og vi må finde ud af – bl.a. via spørgsmål til dette forslag og det udvalgsarbejde, ministeren har sat i gang – grunden til, at der er de lange ventelister. Er der simpelt hen ikke nok ansatte i systemet, skyldes det træghed, eller skyldes det, at der rent faktisk ikke findes folk, som har de nødvendige kompetencer, der kræves i det offentlige system? Det er uklart, hvad der er grunden.

Men under alle omstændigheder vil vi melde os i rækken af partier, som siger, at ikke kun problemet med høreapparater skal løses, men i det hele taget den lange række eksempler på, at der er uacceptabelt lange ventelister for folk, der kræver en eller anden form for behandling eller en eller anden form for apparatur. Vi håber i hvert fald, at vi har sendt det signal til socialministeren, at det ikke er noget, der skal trækkes ud i det uendelige. Det er en opgave, der skal løses forholdsvis hurtigt, og jeg kan høre, at der er et klart flertal i Folketinget, som rent faktisk siger det til socialministeren. Det må hun jo så tage til efterretning.

Poul Nødgaard (DF):

Også Dansk Folkeparti kan give dette forslag en positiv modtagelse.

Det, der forundrer os lidt – nu skal jeg ikke gå i dybden med, hvad forslaget drejer sig om, for det ved jo alle – er, at både socialministeren og hr. Bjørn Elmquist og andre ordførere for regeringspartierne rent faktisk siger, at forslaget er rigtigt, men at der lige skal sættes et udvalgsarbejde i gang. Det kunne man have gjort for længe siden, hvis socialministeren er klar over, at der har været et problem på det område, forslaget omhandler. Jeg synes nok, det er lidt kedeligt, at landets socialminister og sundhedsminister ikke er mere klar over, hvad der sker ude i den praktiske verden, altså ude i kommunerne og amterne osv.

Jeg er meget spændt på, om vi – når nu ministeren kommer på talerstolen om et øjeblik – får helt klarhed over det udvalgsarbejde, man vil have sat i gang: Er det noget med 1 måned, er det 6 uger, er det 4 måneder eller 4 år, det drejer sig om? Det sidste kunne jeg desværre godt forstille mig, for jeg føler ikke, at regeringspartierne helhjertet vil være med til at løse problemet. Men det vil jo vise sig, når nu ministeren kommer på talerstolen.

Men det, jeg frygter mest, er, at egentlig tror jeg godt, regeringen kan gå ind for forslaget, men det er bare stillet af et parti, som ministeren nok ikke bryder sig så meget om. Det er set ved andre lejligheder, hvor vi har stillet forslag, at så skal man have sat et eller andet i gang, og et halvt eller et helt år efter kommer så nøjagtig det samme forslag. Vær dog så storsindet, at uanset hvem der stiller et rigtigt forslag, så gå dog ind for det! Det sker da tit, at vi i Dansk Folkeparti kan gå ind for et af regeringens forslag og siger: Det virker udmærket, det går vi ind for, vi trykker på de grønne knapper. Skulle vi dog ikke kunne nå hertil i Folketinget, at man trykker på de grønne knapper, når de rigtige forslag ligger på bordet?

Tom Behnke (FP):

Tak for de mange positive tilkendegivelser! Det ser ud til, at det bliver et ganske spændende udvalgsarbejde, hvor vi ved at snakke rigtigt sammen også kan skabe et flertal for forslaget, og det er vi i Fremskridtspartiet naturligvis meget glade for.

Når vi taler om økonomien i forslaget, er det sådan, som jeg har sagt tidligere, at kommunerne skal betale regningen under alle omstændigheder. Spørgsmålet er bare, om det skal ske i dag, eller om man skal vente 12 eller 18 måneder, indtil der er plads på ventelisten.

Det andet element i spørgsmålet om økonomien – det var også det, vi diskuterede om hjælpemidler i det hele taget i sidste folketingssamling – er at prøve at holde prisniveauet på de forskellige høreapparater. Vedrørende den pasus i bemærkningerne om, at de private klinikker også skal kunne udlevere selve høreapparatet, kan vi fra Fremskridtspartiets side udmærket forhandle os frem til, at vi skriver i betænkningensbidraget, at de private audiologer kun kan stå for undersøgelser og tilpasninger, mens selve udleveringen af høreapparater stadig skal foregå på sygehusene. Hvis det er det, regeringen ønsker for at kunne bevare prisniveauet osv., kan vi da godt diskutere det. Vi er meget, meget indstillet på fra Fremskridtspartiets side, at hvis det er den lille knast, der skal hævles af, så lad os få den hævlet væk.

Med hensyn til kvaliteten har vi én gang for alle fået sat på plads, at der ikke er forskel på kvaliteten, hvad enten det er offentlige eller private audiologer, der står for undersøgelserne.

Til sidst er der elementet vedrørende valgfrihed, hvor det jo er muligt – det vil jeg bestemt

ikke afvise – at brugerorganisationerne har den opfattelse, at det ikke vil være særlig hensigtsmæssigt, og at det system, vi kender i dag, nu engang er det bedste. Det vil jeg ikke afvise, men jeg vil bestemt heller ikke afvise, at forslaget gennemførelse vil bevirke, at ventelisterne vil forsvinde. Alt andet lige vil der jo være en masse mennesker, som ikke føler sig dækket ind af brugerorganisationernes overordnede synspunkt, men vil benytte en privatpraktiserende audiolog, og så forsvinder ventelisterne. Hvis det virkelig er rigtigt, at det nuværende system er så fantastisk godt, vil vi også se, at når ventelisterne er væk, vil de hørehæmmede kun søge ind på de offentlige institutioner. Det er der ikke noget problem i, og som sagt er det jo et udtryk for valgfrihed. Det er ikke sådan, at nogen bliver tvunget til at gå enten det ene eller det andet sted hen.

Med hensyn til ventelisterne, som jo er et ganske alvorligt problem, er det vores opfattelse, at man ikke skal afvente resultatet af et udvalgsarbejde, inden man træffer beslutning om, hvad der kan gøres. Vi er helt indstillet på, at man nedsætter et udvalg, der kan undersøge mulighederne for at gøre området bedre og måske endda også billigere og mere effektivt, det er vi helt indstillet på. Men mens det udvalg arbejder, håber jeg at vi under udvalgsbehandlingen i Folketingets Socialudvalg ret hurtigt kan nå frem til enighed og få forslaget vedtaget, så de hørehæmmede i hvert fald ikke skal sidde som gidsler, mens regeringens udvalg arbejder.

Det, der skal til, er handling, og jeg kan forstå, at socialministeren var særdeles positiv over for forslaget og dets intentioner osv. Det, det handler om, er, om socialministeren tør tage springet og sige ja til forslaget til glæde for de hørehæmmede. Det vil vi se frem til.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Et af problemerne ved forslaget er, at man vil få en situation, hvor det at finde frem til, hvilket høreapparat der er det rigtige og få det tilpasset og få lært brugeren at bruge det, bliver adskilt. Det er jo en af de fine ting ved de audiologiske afdelinger, at de forskellige funktioner, der er inde i billedet, når man skal have et høreapparat, er samlet under samme tag og kan arbejde sammen. Det vil ikke kunne lade sig gøre, sådan som det er i dag, hvor de privatpraktiserende audiologer og høreklinikerne er adskilt, og det kan siges på den måde, at hvis man føler sig nødsaget til at gå til en privatpraktiserende

audiolog, vil man få en dårligere betjening, fordi funktionerne bliver adskilt.

Det fortæller også noget om, at vi ikke bare kan sige, at det er audiologerne, der er flaskehalsen i dag og årsagen til, at vi har ventelister. Det kan også være – det ser det i hvert fald ud til nogle steder – at det er assistenterne, der hjælper med at tilpasse høreapparaterne og lære brugerne at bruge dem på den rigtige måde, der er problemet. Der er altså flere problemer, og det er det, vi har brug for lige at få kortlagt.

Til hr. Poul Nødgaard kan jeg sige, at det drejer sig ikke om, at vi først nu nedsætter et udvalg.

Vi faktisk haft det, der hedder Det Handicapkomponcerende Udvalg, der ser på hjælpemidler og andre handicapkomponcerende foranstaltninger, og som også har set på spørgsmålet om høreapparaterne. Der kommer så en enstemmig indstilling fra det udvalg om, at man vil bevare det system, man har i dag, men at man så i Sundhedsministeriets regi vil se på de ordninger, der er.

Det er jo også noget af det, der er karakteristisk for det spørgsmål her, at det er delt mellem kommuner og amter. Det er kommuner, der er bestiller og betaler, medens det er amter, der udfører den konkrete bestilling.

Men jeg kan sige, at jeg nu selvfølgelig vil tage fornyet kontakt til sundhedsministeren. Jeg vil gøre hende bekendt med, hvad der er blevet sagt under behandlingen her i salen, hvor alvorligt ordførerne ser på det, og hvor stærkt et ønske der er om at få et hurtigtarbejdende udvalg, så vi kan få taget hul på at få løst det her problem.

Det vil jeg selvfølgelig tage en drøftelse med sundhedsministeren om, og på den baggrund kan jeg sige, at jeg vil gøre, hvad jeg overhovedet kan for at få fremskyndet denne sag.

Vi må så i øvrigt vende tilbage til de øvrige spørgsmål under udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 31:**Forslag til folketingsbeslutning om økonomisk kompensation for udgifter til børnepasning til medlemmer af institutions- og skolebestyrelser.**

Af Anne Baastrup (SF) m.fl.
(Fremsat 22/10 96).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Socialministeren (Karen Jespersen):**

Man kan sige om forslaget her, at det er et de forslag, der løber en åben dør ind. For det, der ligger i forslaget, er, at de forældre, der sidder i en skolebestyrelse eller i en forældrebestyrelse i en daginstitution, skal have mulighed for at få dækket deres dokumenterede udgifter til børnepasning.

Hensigten med forslaget er at sikre, at flere enlige forsørgere og flere kvinder kommer til at sidde i disse bestyrelser; det ser ud til, at der er ret få kvinder i skolebestyrelser og forældrebestyrelser.

Det er også baggrunden for, at undervisningsministeren har taget initiativ til at ændre folkeskoleloven, så det bliver muligt for kommunerne at yde kompensation til forældre, der skal have deres børn passet, når de skal til møder i skolebestyrelsen. Godt nok er det sådan, at forældrebestyrelser ikke er borgerligt ombud på lige fod med skolebestyrelser, men det er klart, at vi også har et ønske om at få et bredt udsnit af forældrene repræsenteret i forældrebestyrelserne.

Så jeg er indstillet på at drøfte dette spørgsmål i forbindelse med revisionen af bistandsloven, og på den måde kan man sige, at der allerede er lagt op til at tage de initiativer, som forslagsstillerne ønsker sig, og på den måde mener jeg, at forslaget her er overflødigt.

Jan Petersen (S):

Socialdemokratiet er enig i, at det er vigtigt, at alle forældre har reelle muligheder for at deltage i bestyrelsesarbejde i institutions- og skolebestyrelserne.

Det betyder selvfølgelig, at vi må interessere os for de barrierer, der måtte eksistere, og for, hvordan de eventuelt kan fjernes. Det er åbenlyst, at f.eks. enlige forsørgere kan have et pasningsproblem, når der er bestyrelsesmøde i skolen eller i børnehaven om aftenen.

Jeg forstod da også på socialministerens besvarelse, at undervisningsministeren vil ændre folkeskoleloven, så dokumenterede udgifter til børnepasning kan dækkes i forbindelse med skolebestyrelsesarbejdet.

Hvis der er et børnepasningsproblem i forbindelse med skolebestyrelsesarbejdet, må der være et endnu større problem i det bestyrelsesarbejde, der knytter sig til dagpleje, vuggestuer og børnehaver, og jeg går i den forbindelse ud fra, at SF ikke bevidst har udeladt dagplejebestyrelserne i beslutningsforslaget. Problemet er større her, fordi der her jo i alle tilfælde er tale om børn, der har et pasningsproblem, hvis den enlige forsørger er hjemmefra.

I lovens forstand er dette bestyrelsesarbejde ikke borgerligt ombud, og det udgør en formel, men ikke en reel forskel for forældrene. Derfor er vi også positive over for det, SF ønsker med beslutningsforslaget, og vil tilkendegive i overensstemmelse med det, socialministeren også sagde, at det kan vi overveje i fællesskab i forhold til revisionen af bistandsloven og eventuelt få det ind i den nye servicelov. Vi mener, at kommunerne bør have den mulighed.

Jeg skal så også sige, at man i Det Radikale Venstre også støtter det indlæg, jeg her har holdt, og at der derfor ikke bliver holdt særlige indlæg fra deres side.

Lars Løkke Rasmussen (V):

I Venstre er vi naturligvis varme tilhængere af demokrati og borgerdeltagelse, hvad enten det handler om skolebestyrelser, børnehavebestyrelser, dagplejebestyrelser, biblioteksbestyrelser, bestyrelser i den lokale idrætsforening, bestyrelser i det lokale kulturtilbud, eller hvad det nu måtte være. Det er vigtigt, at folk deltager. Og netop fordi vi ønsker at skabe et samfund med maksimal deltagelse, er vi også lidt nervøse for at fedte dette ønske ind i alle mulige økonomiske bindinger, som i virkeligheden risikerer at lægge sten i vejen for at udvide deltagelsen i det